



## Tuần 1:

### TRUYỆN: Sự tích sóng biển

Ngày xưa, xưa lắm, khi biển còn là một tấm gương phẳng lì không một gợn sóng, có hai mẹ con nhà nọ rất nghèo sống cạnh bờ biển. Bà mẹ tên là Sóng, còn cậu con tên là Bo. Vì không có thuyền nên hằng ngày bà tảo tần đi dọc bờ biển để kiếm cái đôi gạo mà ăn. Tuy thế, bé Bo - Con của mẹ Sóng- lại rất được mẹ cưng chiều, bé muốn gì được nấy. Vì ba mất sớm nên mẹ càng thương bé hơn, có gì ngon mẹ dành hết cho bé, thậm chí có hôm mẹ nhịn cả phần ăn của mình cho bé. Được mẹ yêu thương hết lòng nhưng bé lại không yêu thương mẹ. Bé thường giận mẹ vì không cho mình có được áo đẹp như bạn bè, không được ăn ngon như những đứa trẻ con nhà giàu ... Bé oán giận mẹ đủ điều. Năm ấy hạn hán, biển càng xa bờ hơn mọi khi, việc kiếm ăn đối với mẹ Sóng gặp rất nhiều khó khăn. Mẹ Sóng không còn tìm đủ thức ăn cho hai mẹ con nữa. Ngày này sang ngày khác, mẹ phải nhịn ăn để cho bé Bo được ăn no bụng. Rồi đến một ngày, thức ăn kiếm được trong ngày cũng không đủ cho Bo ăn no, Bo bắt đầu cảm thấy đói. Nó thường kêu khóc âm ỉ. Không có đồ ăn, Bo hất đồ cả chén cơm phần nó. Mẹ Sóng phẫn vì kiệt sức do đói lả, phẫn vì buồn lòng khi con trẻ không vâng lời mẹ dạy. Mẹ Sóng lâm bệnh. Rồi vào một buổi chiều, mẹ vẫn cố ra biển để tìm thức ăn cho Bo, kiệt sức mẹ gục chết trên bờ biển.

Tối đến, không có thức ăn cũng không có cơm, Bo lại kêu la âm ỉ. Khác với mọi lần, lần này không có ai chạy đến ôm ấp, vỗ về Bo nữa. Khóc mệt quá chú bé ngủ thiếp đi.

Sáng hôm sau, vẫn không thấy mẹ đâu, Bo mới lần mò ra bờ biển tìm mẹ.

Ồ lạ chưa, hôm nay biển khác mọi ngày, mặt biển không còn là tấm gương phẳng nữa mà có từng gợn nước cuộn vào nhau tạo bọt trắng xoá. Những cuộn nước đó cứ quần quýt quanh chân bé Bo, nó tạo nên những tiếng rì rầm như lời ru của mẹ, nước vuốt ve bàn chân bé như cánh tay mẹ vỗ về âu yếm. Cuộn nước còn đưa cả những chú nghêu, ốc, còng biển vào bờ cho bé Bo. Bé thấy cuộn nước sao giống mẹ quá, cũng ru bé ngủ, vuốt ve bé, cho bé ăn ... Bé thương mẹ lắm nhưng đã muộn rồi. Bé khóc thật nhiều và bất chợt gọi " Mẹ Sóng ơi !" Biển rì rầm như tiếng mẹ vọng lại lúc xa, lúc gần.

Từ đó mặt biển luôn cuộn sóng như lòng người mẹ lúc nào cũng yêu thương vỗ về con mình .

### **THƠ: Bé nhìn biển**

Nghĩ hè với bố  
Bé ra biển chơi  
Tuởng rằng biển nhỏ  
Mà to bằng trời.

Như con sông lớn  
Chỉ có một bờ  
Bãi giăng với sóng  
Chơi trò kéo co.

Phì phò như bể  
Biển mệt thở rung  
Còng giờ gọng vó  
Định khiêng sóng lưng.

Nghìn con sóng khoẻ  
Lon ta lon ton  
Biển to lớn thế  
Vẫn là trẻ con.